

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kubenové a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobkyně: **Myslivecká společnost „NIVA“ Svatobořice - Mistrín**, se sídlem Svatobořice, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Brno, Moravské náměstí 1, za účasti: **1. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 390/42, **2. Státní pozemkový úřad**, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, o žalobě proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně ze dne 15.2.2012, sp. zn. ZKI-O-137/586/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně ze dne 15.2.2012, sp. zn. ZKI-O-137/586/2011, kterým bylo dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změněno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrálního pracoviště Kyjov (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 10.10.2011, č.j. OR-5/2008-738/42.

I. Podstata věci

Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru (věcně shodnému se závěrem prvostupňového orgánu), a to že se nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy v katastru nemovitostí v k.ú. Svatobořice evidovaných vlastníků pozemků pod budovami v areálu myslivny nevyhovuje. Po obnově operátu přepracováním v katastru nemovitostí se totiž údaje o vlastních pozemků pod budovami v areálu myslivny shodují s údaji, o nichž bylo rozhodnuto v prvostupňovém rozhodnutí. V katastru nemovitostí evidované údaje o vlastních pozemků pod budovami v areálu myslivny jsou tak podle žalovaného v souladu s obsahem platných listin k zápisu do katastru nebo evidence nemovitostí. K opravě takto evidovaných údajů není důvod, protože se nejedná o chybné údaje ve smyslu § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“).

Podle žalovaného tak vlastnické právo k pozemkům parc. č. 1754/7, 1757/8 a 1758 a k budově zde postavené zůstane v katastru nemovitostí evidováno podle dohody o vydání věci ze dne 21.5.1991 registrované Státním notářstvím v Hodoníně pod č. RE-204/91 (dále jen „dohoda RE-204/91“) a podle výsledku obnovy katastrálního operátu přepracováním v k. ú. Svatobořice pro paní B. Ch.

Vlastnické právo k pozemkům parc. č. 1753/1, 1753/25, 1753/26, 1754/1, 1754/2, 1754/3, 1754/4, 1754/5, 1754/6, 1754/22, 1754/23, 1754/24, 1754/25 a 1754/28 zůstane v katastru nemovitostí evidováno podle dohody o vydání věci ze dne 21.5.1991 registrované Státním notářstvím v Hodoníně pod č. RE-203/91 (dále jen „dohoda RE-203/91“) a podle výsledku obnovy katastrálního operátu přepracováním v k. ú. Svatobořice pro paní B. Ch.

Vlastnické právo k pozemkům parc. č. 1754/26, 1754/27, 1754/29, 1754/31 a 1754/30 zůstane v katastru nemovitostí evidováno podle rozhodnutí finančního odboru OBV v Hodoníně ze dne 28. 11. 1961 a podle výsledku obnovy katastrálního operátu přepracováním v k. ú. Svatobořice pro Českou republiku s příslušností hospodaření s majetkem státu pro Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Vlastnické právo k budovám situovaným na pozemcích parc. č. 1754/2, 1754/6, 1754/8, 1753/25, 1754/28 a 1754/29 zůstane v katastru nemovitostí evidováno podle „potvrzení o trvání a účelu užívání stavby ze dne 9. 5. 2005, oznámení o přidělení čísla popisného č.j. 05/2005/10 ze dne 16. 5. 2005 a sdělení Obecního úřadu Svatobořice – Mistřín ze dne 19. 7. 2005“ a podle výsledku obnovy katastrálního operátu přepracováním v k. ú. Svatobořice pro žalobkyni.

Výrok prvostupňového rozhodnutí žalovaný změnil, neboť prvostupňový orgán uvedl ve svém rozhodnutí nadbytečné údaje týkající se druhů a výměr pozemků. Následně byl katastrální operát v katastru nemovitostí obnoven a došlo rovněž ke změně některých údajů. Vzhledem k tomu žalovaný uvedl prvostupňové rozhodnutí do souladu s obsahem obnoveného katastrálního operátu.

II. Shrnutí žaloby

Žalobkyně namítá, že napadeným rozhodnutím byl porušen katastrální zákon, skutkový stav nemá oporu ve spisu a rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Žalobkyně nesouhlasí s tím, že jsou v současné době v katastru nemovitostí evidována vlastnická práva v souladu s dohodami o vydání věci RE-203/91 a RE-204/91. Žalobkyně zejména poukazuje na to, že v tehdejší evidenci nemovitostí byl jako vlastník pozemku evidován „československý stát“ a nikoli Myslivecké sdružení Svatobořice-Mistřín, neboť uvedené myslivecké sdružení mělo pozemek parc. č. 1758 v k.ú. Svatobořice pouze v dočasném užívání na základě smlouvy. Údaj o vlastníkově tohoto pozemku byl tedy v dohodě RE-204/91, která tvořila základ pro zápis do katastru, v rozporu s tehdejší stavem zápisů v evidenci nemovitostí.

Myslivecké sdružení Svatobořice–Mistřín tak podle žalobkyně nebylo povinnou osobou ve smyslu § 4 zákona č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „restituční zákon“), a nebylo tedy ani oprávněno uvedený státní pozemek restituentce (B.Ch.) vydat. Dohoda je tímto podle žalobkyně neplatná od samého počátku. Vlastníkem pozemku parc. č. 1758 v k.ú. Svatobořice (nyní pozemků označených v katastru nemovitostí parc. č. 1754/7 a 1754/8 v k.ú. Svatobořice) je tak podle názoru žalobkyně Česká republika.

Dále žalobkyně uvádí, že dohoda RE-203/91 je neurčitá a neobsahuje geometrický plán vydávaných pozemků. Žalobkyně namítá, že jak prvostupňový orgán, tak žalovaný, nesprávně chápou rozsah vydávaných pozemků podle této dohody. Žalobkyně má za to, že touto dohodou nebyly restituentce vydány celé parcely, včetně parc. č. 827/12 v k.ú. Svatobořice. Pokud by tomu tak bylo, musely by být v katastru zapsány ve vlastnictví restituentky i pozemky parc. č. 1753/2-1753/8 v k.ú. Svatobořice, na nichž se nachází skupinová řadová výstavba rodinných domů. Tyto pozemky totiž byly vyčleněny právě z parcely parc. č. 827/12 v k.ú. Svatobořice.

Žalobkyně ve své argumentaci rovněž poukazuje na to, že obě zmíněné dohody byly uzavřeny podle restitučního zákona. Zápisy právních vztahů byl povinen provést tehdejší orgán dle § 4 zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, v tehdy platném znění. Od 1. ledna 1993 se však vlastnická práva zapisují do katastru formou záznamu, na základě listin vyhotovených státními orgány. V této době od června 1996 do 28.2.2007 platila k zákonu vyhláška č. 190/1996 Sb., která v § 37 odst. 1 a 2 stanovila povinnost zkoumat, zda předkládané listiny mají všechny náležitosti, mj. i geometrický plán.

Tyto povinnosti podle žalobkyně prvoinstanční orgán porušil, a to jak v roce 1991, tak i v letech 1996 a 2006, a žalovaný ani v jednom případě tato pochybení v odvolacím řízení nenapravil.

Žalobkyně dále namítá, že další zápisy v katastru nemovitostí podle zmíněných vadných listin byly prováděny katastrálním úřadem až 5, resp. 15 let po restituci. V případě restituční dohody RE 204/91 realizoval Katastrální úřad Kyjov podstatnou část záznamu až v roce 2006, v tzv. řízení o opravě chyby v katastrálním operátu k. ú. Svatobořice vedeném pod sp. zn. OR-374/2006-738/1 PD-3012006-738/1. Žalobkyně namítá, že v této věci prokazatelně nešlo o opravu chybných údajů v katastru. Ve skutečnosti byl prováděn zápis dle zmíněné restituční dohody formou záznamu dle § 7 a § 8 katastrálního zákona, který prvostupňový orgán úmyslně nezaslal žalobkyni jakožto právnímu nástupci Mysliveckého sdružení Svatobořice–Mistřín.

Žalobkyně rovněž poukazuje na to, že obdobně bylo postupováno i v případě dohody pod RE-203/91. Katastrální úřad Kyjov realizoval podstatnou část záznamu podle této dohody až v roce 1996 v tzv. řízení o prošetření a opravě údajů. Přestože i katastrální úřad připouští, že rozsah vydávaných pozemků nebyl ve zmíněné dohodě vymezen geometrickým plánem, listinu nevrátil a ani si nevyžádal její upřesnění. Žalovaný pak toto pochybení nenapravil.

Žalobkyně rovněž uvádí svoji domněnku, že v dané věci mohlo dojít k nepřípustnému korupčnímu ovlivňování pracovníků katastrálního úřadu.

Žalobkyně také namítá, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami a ani dostatečně neodůvodnil svůj procesní postup při zápisech právních vztahů. Vzhledem ke všemu uvedenému navrhuje žalobkyně napadené rozhodnutí zrušit.

V podané replice žalobkyně reagovala na vyjádření žalovaného a zpřesnila svoji žalobní argumentaci. Dále bylo zdejšímu soudu doručeno vyjádření žalobkyně, v němž uvedla, že změny zápisů vlastnického práva k pozemkům pod budovami se domáhá nikoli formou nového řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu, nýbrž na základě přezkoumání procesního i věcného postupu Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj v dřívějších řízeních.

Žalobkyně setrvala na svém právním názoru po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný předně uvádí, že při zápisu změny vlastnických vztahů podle dohody RE-204/91 vystupoval toliko v roli evidenčního orgánu a neměl tedy jinou možnost, než požadovaný zápis provést. Tím spíše u dohody, která měla sílu registrované listiny státním notářstvím. Zákon o evidenci nemovitostí včetně prováděcí vyhlášky č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 23/1964 Sb.“) orgánu geodézie nedával možnost zkoumat obsah listiny předložené k zápisu do evidence.

K neurčitosti dohody RE-203/91 žalovaný uvádí, že se jednoznačně jednalo o zápis změny vlastnických vztahů k celým parcelám, které v mapách zobrazeny jsou, a nebylo tak nutné k dohodě přikládat geometrický plán. Ten je totiž třeba předložit zejména v případech, kdy je předmětem převodu jen část pozemku, která musí být tímto geometrickým plánem vymezena. Dohodou však byly převáděny celé pozemky a předmět převodu tak byl podle žalovaného jednoznačně vymezen.

Dále žalovaný uvádí, že předmětné pozemky pro skupinovou výstavbu rodinných domů vznikly z původní parcely parc. č. 827/12 v k. ú. Svatobořice a byly odděleny geometrickými plány a dohodami o zřízení osobního užívání z roku 1980, které byly registrovány státním notářstvím. Předmětem osobního užívání byly nejen parcely uvedené žalobkyní, ale i další parcely č. 1753/9 - 1753/13 a 1453/23 v k.ú. Svatobořice, které taktéž vznikly z původní parcely p.č. 827/12 v k.ú. Svatobořice. Tato parcela se tak ve zjednodušené evidenci zmenšila, ale stále se jednalo o parcelu č. 827/12 v k.ú. Svatobořice.

Zápis do zjednodušené evidence nevyžadoval podle zákona o evidenci nemovitostí geometrický plán. Žalovaný rovněž uvádí, že při vzniku katastru nemovitostí žádná další skutková šetření prováděna nebyla a došlo k přímému převzetí údajů z evidence nemovitostí do katastru nemovitostí, včetně zjednodušené evidence.

Dále žalovaný uvádí, že v předmětném řízení o opravě chyby vedeném pod sp. zn. OR-374/2006-738/1 bylo postupováno dle § 8 katastrálního zákona. Jednalo se o odstranění zřejmého omylu pracovníka a nejednalo se o pochybení prvostupňového orgánu. Tento orgán ani nepochybil, pokud oznámení o opravě chyby nezaslal žalobkyni, neboť šlo o opravu údajů k pozemku, který není ve vlastnictví žalobkyně.

Řízení o opravě chybných údajů katastru vedené v roce 1996 nebylo podle žalovaného předmětem odvolacího řízení.

K námitce ohledně korupčního jednání žalovaný uvádí, že zápisy v katastru záznamem jsou úkony, které nemají vliv na vznik, změnu či zánik práva, tudíž zde není dán žádný důvod pro korupční jednání.

Žalovaný z výše uvedených důvodů navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl. I on setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v rámci žalobních bodů, jak je žalobkyně uplatnila v podané žalobě (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně předně namítala, že údaj obsažený v dohodě RE-204/91, podle něhož bylo vlastníkem pozemku parc. č. 1758 v k.ú. Svatobořice Myslivecké sdružení Svatobořice–Mistřín, byl v rozporu s tehdejší stavem zápisů v evidenci nemovitostí.

Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Podle § 8 odst. 2 téhož zákona katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Podle § 8 odst. 3 tohoto zákona opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu.

Podle § 8 odst. 5 tohoto zákona sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastníka nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci.

Proti rozhodnutí je možno podat odvolání k zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu, v jehož obvodu je dotčená nemovitost.

Podle uvedených ustanovení katastrálního zákona se oprava provede pouze za předpokladu, že vznikla „a) zřejmým omylem při vedení či obnově katastru nebo b) nepřesností při měření či zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměry parcel“.

V takovém případě je katastrální úřad povinen provést opravu do 30 dnů. V případě, že tento úřad s opravou nesouhlasí, vydá o věci rozhodnutí, proti němuž se lze odvolat.

Podrobnosti ohledně samotné opravy chyb dle § 8 katastrálního zákona stanovuje vyhláška č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška), (dále jen „katastrální vyhláška“), která mimo jiné uvádí, co je považováno za chybu, případně nesprávnost ve smyslu katastrálního zákona.

Podle § 52 odst. 2 této vyhlášky chybný zápis práva a údaje s právem souvisejícího, parcelního čísla, čísla popisného a evidenčního, čísla jednotky, druhu pozemku, způsobu využití pozemku, BPEJ, způsobu využití stavby, způsobu využití jednotky, způsobu ochrany nemovitostí, údaje o vlastníku nebo oprávněném z jiného věcného práva podle § 10 opraví katastrální úřad na základě a) listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, nebo b) opravy listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Podle § 52 odst. 3 této vyhlášky chybné geometrické a polohové určení opraví katastrální úřad na základě a) výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro účely katastru, podle potřeby v součinnosti s osobou odborně způsobilou k výkonu zeměměřických činností (dále jen "způsobilá osoba") a b) písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna; prohlášení není třeba, pokud z původního výsledku zeměměřické činnosti je chyba zřejmá, nebo pokud se jedná o opravu na podkladě opravy listiny. Opravou geometrického a polohového určení pozemku dochází zároveň k opravě geometrického a polohového určení rozsahu věcných břemen k částem změnou dotčených pozemků, pokud byl rozsah vymezen podle bodu 16.3 přílohy vzdáleností od hranice parcely.

Podle § 52 odst. 4 této vyhlášky chybné určení výměry parcely opraví katastrální úřad podle platného geometrického určení.

Jiné nepřesnosti, než jaké jsou uvedeny v § 52 této vyhlášky, se nepovažují za chyby ve smyslu § 8 katastrálního zákona (viz § 53 odst. 1 této vyhlášky).

Soud v této souvislosti musí poukázat na smysl institutu opravy chyb dle § 8 katastrálního zákona. Tento institut totiž lze využít pouze za předpokladu, že se jedná o chybu ve smyslu § 52 vyhlášky a zároveň tato chyba byla způsobena zřejmým omylem či nepřesností v měření (viz § 8 katastrálního zákona). Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že se taková oprava týká pouze nesprávností učiněných zřejmým omylem. Pojem „zřejmý omyl“ katastrální zákon výslovně nedefinuje. V této souvislosti soud odkazuje na judikaturu správních soudů, konkrétně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.1.2008, sp. zn. 1 As 40/2007, který tento pojem definoval takto: *„I. Neurčitý pojem „zřejmý omyl“ obsažený v § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu)“* (obdobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.1.2012, sp. zn. 4 Aps 4/2011, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Z povahy institutu opravy chyb podle § 8 katastrálního zákona rovněž vyplývá, že tato oprava má toliko evidenční charakter a nemůže jí být v žádném případě zasaženo do hmotných práv, tedy ani do práv vlastnických (viz § 5 odst. 7 katastrálního zákona). Účelem opravy chyb je tedy oprava zřejmých nesprávností, které vznikly selháním lidského faktoru, například v důsledku špatného měření či zápisu do katastru nemovitostí, či nesprávným zápisem obsahu listiny do katastrální mapy.

Pokud je spor o vlastnictví nemovitostí, nelze podle § 8 katastrálního zákona postupovat. V takovém případě je třeba se obrátit na příslušný soud a v občanském soudním řízení podat určovací žalobu podle § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Tento závěr byl rovněž několikrát potvrzen i judikaturou správních soudů. Tu soud odkazuje například na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29.11.1996, sp. zn. 30 Ca 46/96, podle něhož *„(...) změny již vyznačených právních vztahů v katastru*

nemovitostí lze dosáhnout toliko cestou žaloby o určení právního vztahu k nemovitosti podle § 80 písm. c) OSŘ, když ustanovení o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 KatZ na takovéto případy nedopadá. Brání tomu ustanovení § 5 odst. 7 KatZ. Právní vztahy nemohou být dotčeny opravou chyb v katastrálním operátu, pokud jejich změna není doložena listinou.“ Obdobně Krajský soud v Hradci Králové, pobočka Pardubice, v rozsudku ze dne 11.1.2007, sp. zn. 52 Ca 7/2006, uvedl, že „... smyslem ust. § 8 KatZ je umožnit opravu chybných údajů v katastru nemovitostí, které vznikly nesprávným přepisem údaje z listin, v nichž je údaj uveden správně, nebo při přepisu změn z výsledku revize údajů katastru nemovitostí a obnovy katastrálního operátu nebo chybami v psaní a v počítání a jinými zřejmými nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány údaje v katastru. V řízení o opravě chyb tedy je možné pouze porovnávat údaje zapsané v katastru nemovitostí s údaji obsaženými v listinách, na základě kterých byly tyto údaje v katastru zapsány“.

Pokud tedy žalobkyně argumentuje tak, že údaj o vlastníkovi v dohodě RE-204/91 byl v rozporu s tehdejším stavem zápisů v evidenci nemovitostí, neboť tehdy existující Myslivecké sdružení Svatobořice-Mistřín nebylo a ani nemohlo být oprávněno státní pozemek restituentce vydat, protože nebylo dle § 4 restitučního zákona povinnou osobou, nelze tuto otázku posoudit v rámci řízení o opravě chyb ve smyslu § 8 katastrálního zákona a ani v řízení před zdejší (správním) soudem. Uvedeným tvrzením totiž žalobkyně nenamítá zřejmý omyl ve smyslu § 8 katastrálního zákona (netvrdí, že by byl obsah listiny nesprávně přepsán do katastru), ale zpochybňuje správnost obsahu restituční dohody.

V řízení o opravě chyb podle § 8 katastrálního zákona tak prvostupňovému orgánu, stejně jako žalovanému, nepříslušelo právo řešit otázku vlastnictví k nemovitostem, případně se vyjadřovat k možné platnosti či správnosti restitučních dohod. K takovému posouzení tedy není příslušný ani zdejší (správní) soud v rámci tohoto řízení, v němž přezkoumává zákonnost postupu žalovaného.

Soud tak dospěl k závěru, že prvostupňový správní orgán nepochybil, pokud žalobkyní požadovanou změnu neprovedl, neboť mu ze zákona nepříslušelo zkoumat v řízení podle § 8 katastrálního zákona to, zda právní předchůdce žalobkyně byl skutečně původním vlastníkem nemovitosti, či nikoli.

To samé je třeba uvést i ve vztahu k tvrzené neurčitosti dohody RE-203/91. Namítanou neurčitost a z toho vyplývající případnou neplatnost dohody totiž nelze posuzovat v řízení o opravě chyb podle § 8 katastrálního zákona. Jak je již uvedeno výše, k tomu slouží řízení podle občanského soudního řádu.

Pokud jde o namítanou absenci geometrického plánu v případě dohody RE-203/91, je třeba konstatovat, že katastrální úřad v době, kdy docházelo k zápisu vlastnického práva, neměl podle tehdejší právní úpravy, konkrétně podle § 6 odst. 3

vyhlášky č. 23/1964 Sb., povinnost vyžádat si geometrický plán k převáděným nemovitostem.

Podle § 6 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 23/1964 Sb. se zápisy právních vztahů o nemovitostech provádějí na základě ověřených opisů, popřípadě originálů, zejména těchto rozhodnutí nebo jiných listin: jde-li o vlastnictví (správu národního majetku) notářsky registrovanou smlouvu, rozhodnutí v dědickém řízení, hospodářskou smlouvu, opatření nadřízených orgánů o převodu správy národního majetku, rozhodnutí národního výboru o vyvlastnění, rozhodnutí národního výboru podle vládního nařízení č. 15/1959 Sb., rozhodnutí národního výboru podle zvláštních předpisů, rozhodnutí orgánu společenské organizace o převodu majetku, rozsudek soudu, písemné dohody nebo potvrzení manželů o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů, souhlasné prohlášení manželů o tom, že ve lhůtě tří let od zániku bezpodílového spoluvlastnictví manželů nepodali návrh na jeho vypořádání soudem, potvrzení státního notářství o prodeji nemovitosti při výkonu rozhodnutí, rozhodnutí o udělení čísla popisného nebo evidenčního spolu s geometrickým plánem, jde-li o novou stavbu ve vlastnictví občanů.

Podle § 6 odst. 2 této vyhlášky musí být všechny nemovitosti uvedeny v listině podle obcí a katastrálních území a parcelních čísel vedených v evidenci nemovitostí. Je-li listinou převáděna reálně oddělená část nemovitosti, musí být předložen též geometrický plán, na kterém je vyznačeno oddělení příslušné části a udána její výměra. Jestliže se listinou zřizuje věcné břemeno, které se vztahuje jen k části pozemku, vyznačí se tato část na geometrickém plánu, který je k listině připojen jako její neoddělitelná součást.

Předložení geometrického plánu by tak bylo nutné pouze za předpokladu, že by se jednalo o novou stavbu ve vlastnictví občanů, případně reálně oddělenou část nemovitosti. V daném případě však v dohodě RE-203/91 byly *prima facie* vydány celé pozemky (parc. č. 758, 750/1, 827/1, 827/10 a 827/12) a nikoli jejich části. Jestliže žalobkyně dovozuje, že nebyl vydán celý pozemek parc. č. 827/12, ale toliko jeho část, není toto z dohody zřejmé. V dohodě je jednoznačně uvedeno, že se vydává původní pozemková parcela č. 827/12, která zanikla do parcel č. 1756, 1755, 1759, 1753/158-1753/22, 1753/24, 1754/5, 1753/1, 1754/1, 1754/3. Z uvedeného je zřejmé, že původní parcela zanikla do konkrétně uvedených nových parcel, které jsou v dohodě jednoznačně identifikovány číselným označením, aniž by bylo třeba tyto nové parcely identifikovat geometrickým plánem. V době zapsání předmětných nemovitostí podle dohody RE-203/91 tak nebylo třeba geometrický plán předkládat. Dovozuje-li žalobkyně poměrně sofistikovaně neurčitost a nesprávnost údajů obsažených v dohodě, nezbyvá soudu opět nic jiného, než uvést, že tyto otázky nemohou být v řízení podle § 8 katastrálního zákona řešeny. Soud tak neshledává tuto námitku důvodnou.

Pokud žalobkyně zpochybňuje řízení o opravě chyby z roku 2006 (údajné zřízení nových parc. č. 1754/7 a 1754/8 v k.ú. Svatobořice), je třeba poukázat na to, že se jednalo o odlišné správní řízení, které není předmětem současného přezkumu. Soud je oprávněn přezkoumávat toliko napadené rozhodnutí a jemu předcházející správní řízení, nikoli správní řízení vedené dříve. Pokud tedy žalobkyně nesouhlasila s postupem prvostupňového orgánu a žalovaného v roce 2006, měla se bránit proti rozhodnutí, které bylo v tomto řízení vydáno. Soud tak nemůže tuto námitku žalobkyně přezkoumat.

To samé je třeba uvést i pokud jde o namítaný nesprávný postup v řízení o opravě chyb z roku 1996.

Zdejšímu soudu rovněž nepřísluší posuzovat žalobkyní tvrzené údajné protikorupční jednání ze strany pracovníků prvostupňového orgánu. K tomu jsou příslušné snad pouze orgány činné v trestním řízení a nikoli zdejší správní soud.

Co se týče namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, tak ani tu soud neshledal. Předně je třeba uvést, že ze žalobní argumentace nevyplývá, který odvolací důvod (nebo které odvolací důvody) měl žalovaný v napadeném rozhodnutí opomenout a žalobkyně tak nedává soudu prostor tuto námitku přezkoumat. Nad rámec uvedeného však zdejší soud neshledal, že by některá z odvolacích námitek byla žalovaným pomínuta takovým způsobem, aby bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaný se totiž vypořádal se všemi odvolacími důvody a svoje úvahy rovněž dostatečně odůvodnil a opřel o zákonná ustanovení. V napadeném rozhodnutí je také dostatečně a srozumitelně popsán procesní postup žalovaného.

V. Závěr

Soud tedy neshledal důvodným žádný ze žalobkyní uplatněných žalobních bodů a ani nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Žalobu proto jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci úspěšná nebyla, proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

Osobám zúčastněným na řízení nebyla zdejším soudem uložena žádná povinnost, s jejímž plněním by jim mohly náklady řízení vzniknout, a proto soud podle § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že tyto osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. 9. 2013

David Raus
předseda senátu